

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 211/2023-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Zuzanou Komorovskou, Kuzmányho 57, Košice, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní sp. zn. 25Up/31/2023 a platobnému rozkazu z 25. januára 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 6. apríla 2023, doplnenou 13. apríla 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Tiež navrhuje zrušiť namietaný platobný rozkaz, vec vrátiť na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol v namietanom konaní na okresnom súde v procesnom postavení žalovaného, voči ktorému sa žalobkyňa domáhala zaplataenia 1 200 000 eur. Návrh na vydanie platobného rozkazu odôvodnila tým, že sťažovateľovi poskytla pôžičku v celkovej výške 1 600 000 eur so záväzkom ju splatiť v 16 mesačných splátkach. Ako dôkaz svojho peňažného nároku žalobkyňa doložila výpisy z účtov, ktoré preukazujú, že sťažovateľ jej uhradil 400 000 eur, čím malo dôjsť k uznaniu jeho dlhu a zaplatením uvedenej sumy mal reagovať na jej výzvu z 15. júla 2022 o vrátenie pôžičky 1 450 000 eur. Okresný súd namietaným platobným rozkazom zaviazal sťažovateľa zaplatiť žalobkyni 1 200 000 eur a nahradiť trovy konania 23 400,98 eur. Sťažovateľ bol tiež poučený o možnosti podať odpor proti namietanému platobnému rozkazu.

II.

3. Sťažovateľ uvádza, že žalobkyňa v upomínacom konaní nepriložila žiadny relevantný dôkaz, ktorým by verifikovala svoj peňažný nárok, a okresný súd sa iba uspokojil s jej tvrdením o poskytnutej pôžičke. Poukázal na dohodu o urovnaní z 25. augusta 2022 uzavretú medzi sťažovateľom a žalobkyňou, podľa ktorej pôvodné záväzky boli nahradené novým záväzkom zaplatiť žalobkyňi 250 000 eur. Tvrdí, že žalobkyňa nemohla v konaní na okresnom súde predložiť dôkazy o poskytnutí pôžičky, keďže sťažovateľ si od žalobkyne žiadne finančné prostriedky nepožičal. Postup a namietaný platobný rozkaz okresného súdu považuje za svojvoľný, nezákonný a arbitrárny, keďže súd podľa jeho názoru neskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku a hodnovernosť tvrdení žalobkyne.

4. K nepodaniu odporu proti namietanému platobnému rozkazu sťažovateľ uviedol, že so žalobkyňou uzavrel 25. augusta 2022 dohodu o urovnaní a svoj záväzok podľa tejto dohody aj riadne splnil. Tvrdí, že upomínacie konanie je špecifické tým, že doručovanie prebieha elektronickými prostriedkami s uplatnením fikcie doručenia, a tak sa môže stať, že pokiaľ účastník konania neočakáva žiadnu elektronickú správu (nie je si vedomý možnosti doručenia úradnej zásielky, nemá žiadne dlhy a nedoplatky, nie je účastníkom žiadneho konania), nemá dôvod vstupovať do svojej elektronickej schránky. Spoliehal sa na právnu silu existujúcej relevantnej právnej listiny (dohody o urovnaní).

III.

5. Súčasťou konštantnej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého vyčerpanie všetkých opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných právnych predpisov, je predpokladom prípustnosti sťažnosti podľa § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Opravné prostriedky, ktoré sťažovateľovi poskytuje právny poriadok, musia byť vyčerpané účinne, t. j. podané včas, oprávnenou osobou, za splnenia formálnych náležitostí podania tak, aby boli spôsobilé vyvolať konanie o takomto opravnom prostriedku (pozri tiež II. ÚS 524/2022, IV. ÚS 381/2021).

6. Ústavný súd konštatuje, že proti platobnému rozkazu vydanému v upomínacom konaní mohol sťažovateľ (žalovaný) podľa § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“) podať odpor. Podaním odporu sa platobný rozkaz zrušuje; to neplatí, ak bol odpor odmietnutý.

7. Sťažovateľ nevyčerpal účinný právny prostriedok, ktorý mu zákon o upomínacom konaní a Civilný sporový poriadok na ochranu jeho základných práv a slobôd priznáva. Sťažovateľ sa vo vzťahu k nepodaniu odporu obmedzil na tvrdenie, že nemal dôvod vstupovať do svojej elektronickej schránky, keďže neočakával akékoľvek úradné zásielky a spoliehal sa na právnu silu dohody o urovnaní. Táto argumentácia nepredstavuje dôvod, pre ktorý by ústavný súd mal netrváť na podmienke subsidiarity vlastnej právomoci, a teda priority právomoci všeobecných súdov. Z uvedených dôvodov ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2

písm. d) zákona o ústavnom súde pre nevyčerpanie opravného prostriedku (odpor), a teda pre jej neprípustnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. apríla 2023

Robert Šorl
predseda senátu